

“Man är en positiv språklig rollmodell för barnen”

En kvalitativ undersökning om hur pedagogerna i småbarnspedagogiken främjar barnets andraspråksinlärning

Maria Korhonen

Examensarbete för socionom (YH)-examen

Socionom

Vasa 2020

EXAMENSARBETE

Författare: Maria Korhonen
Utbildning och ort: Det sociala området, Vasa
Inriktning/alternativ/Fördjupning: Småbarnspedagogik och metodik
Handledare: Ralf Lillbacka och Johanna Sigfrids
Titel: "Man är en positiv språklig rollmodell för barnen" - En kvalitativ undersökning om hur pedagogerna i småbarnspedagogiken främjar barnets andraspråksinläring.

Datum 28.8.2020

Sidantal 36

Bilagor 1

Abstrakt

Syftet med detta examensarbete är att undersöka hur pedagoger inom småbarnspedagogiken strävar efter att främja barnens andraspråksinläring utgående från teorier inom småbarnspedagogiken. Studiens centrala frågeställningar är följande: På vilket sätt främjar pedagogerna barnets andraspråksinläring på daghemmet? Hurdana metoder och strategier använder pedagogerna för att främja barnets språkinläring? Hur tar pedagogerna hänsyn till barnets språkutveckling? Denna undersökning utfördes genom att använda olika teorier angående barnets andraspråksinläring, språkbadsprincipen och pedagogen som rollmodell inom småbarnspedagogiken. Grunden för den här studien utfördes med hjälp av fyra kvalitativa intervjuer med pedagoger som arbetar på engelskspråkiga språkbadsdagem.

Den teoretiska bakgrunden består av olika teorier inom barnets språkutveckling, andraspråksinläring och de stadier som ingår i barnets språkutveckling. Andra relevanta teorier angick pedagogens roll i barnets andraspråksinläring, samt de metoder som används för att främja barnets språkutveckling. I den här forskningen diskuteras följande metoder: lek, musik, spel, berättelser, rim, dikter och ramsor. I den här forskningen diskuteras också miljöns betydelse, språkliga svårigheter, samt på vilka sätt pedagogen kan motivera och uppmuntra barnet.

Forskningens resultat var att pedagogerna har en barncentrerad syn på sitt arbete, och att de tar hänsyn till barnens individuella behov och intressen. Pedagogen fungerar som en positiv språklig rollmodell för barnet och det kom fram att pedagogerna anser att det är viktigt att pedagogen tar hänsyn till barnets individuella språkutveckling. Pedagogerna använder sådana verktyg som främjar barnets andraspråksinläring på ett mångsidigt och betydelsefullt sätt.

Språk: Svenska
metoder, språkbud, strategier

Nyckelord: småbarnspedagogik, språk, andraspråksinläring, främmande språk,

BACHELOR'S THESIS

Author: Maria Korhonen
Degree Programme: Social Welfare, Vaasa
Specialization: Early Childhood Education
Supervisor(s): Ralf Lillbacka and Johanna Sigfrids
Title: "To be a positive linguistic role model for the children" – A qualitative research on how early childhood education teachers promote learning of language.

Date 28.08.2020

Number of pages 36

Appendices 1

Abstract

The purpose of this thesis is to examine how early childhood education teachers promote children's second language learning based on early childhood theoretical studies and theories. The central questions in this thesis are the following: In what ways do early childhood education teachers promote children's second language learning in the kindergarten? Which methods and strategies the early childhood education teachers use to promote children's second language learning? In which ways do early childhood educators consider children's language development?

This study was conducted by means of using different relevant childhood education theoretical studies and four qualitative interviews with early childhood teachers who work in English-speaking language immersion programs.

The theoretical background used in this study consists of different early childhood developmental theories that pertain to children's language development. Other theories pertain to the role of the educator in children's second language learning, and which methods the educators use to promote children's language development. The following strategies are discussed in this study: play, music, games, storytelling, poems and nursery rhymes. This study also discusses the importance of the environment, children's language difficulties, and the ways in which the educator can motivate and encourage the child.

The results of this study reveal that the interviewees have a child-centered view on their work, and they take into consideration children's individual needs and interests. The educator is a positive linguistic role model for the child, and the interviewees agree that it is important to take into consideration children's individual language development. The educators use such methods that promote children's second language learning in an interesting and meaningful way.

Language: Swedish

Key words: Early Childhood Education, language, second language learning, foreign languages, methods, language immersion, strategies

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
2. Syfte och problematisering	2
2.1.Frågeställningar	2
2.2.Avgränsningar	2
3. Teori	3
3.1.Barnets språkutveckling.....	3
3.1.1. 0-2-åringar	3
3.1.2. 2-4-åringar	4
3.1.3. 5-6-åringar	5
3.2.Språkutveckling på daghemmet	6
3.2.1. Grunderna för barnets språkinläring inom småbarnspedagogiken	6
3.2.2. Läroprocessen.....	7
3.2.3. Svårigheter	8
3.2.4. Saker som påverkar barnets andraspråksinläring	9
3.3.Pedagogens roll	10
3.3.1. Uppmuntring och motivering	10
3.3.2. Kommunikation.....	11
3.3.3. Miljö.....	12
3.4.Språkutvecklande metoder.....	12
3.4.1. Lek	12
3.4.2. Dikter och ramsor	13
3.4.3. Musik	14
3.4.4. Spel och berättelser.....	14
3.5.Språkbad	15
3.6.Sammanfattning av teoridelen.....	16
3.6.1. Barnets språkutveckling.....	16
3.6.2. Pedagogens roll	17
3.6.3. Metoder och språkbadsvärksamheten	18
4. Metodval	20
4.1.Data och datainsamling.....	20
4.2.Respondenturval och sekretess	22
4.3.Analysmetod	23
5. Resultatredovisning	25

5.1.Allmän information	25
5.2.Andraspråksanvändning	26
5.3.Andraspråksinläring.....	28
5.4.Pedagogens roll	29
5.5.Metoder och strategier	30
5.6.Sammanfattning av resultaten	33
6. Slutdiskussion	34
7. Källförteckning.....	35
Bilaga 1: Intervjufrågor	

1. Inledning

Temat för detta examensarbete är hur pedagogerna inom småbarnspedagogiken kan främja barnens andraspråksinläring på engelskspråkiga språkbadsdaghem, samt hurdana metoder som används. Flerspråkighet hos barn är ett intressant och relevant ämne som också är relevant inom småbarnspedagogiken.

Temat är också aktuellt här i Vasatrakten, som är ett tvåspråkigt område och där det är vanligt att barnen börjar delta i småbarnspedagogiken på det andra inhemska språket. I det här studiet undersöks dock de engelskspråkiga språkbadsdaghemmen ur pedagogens synvinkel.

Det har forskats mycket om två- och flerspråkighet och dess påverkan på barnets framtida kunskaper, färdigheter och till och med hinder som kan uppstå. I Finland är två- och flerspråkigheten ett aktuellt tema, eftersom Finland har finska och svenska som nationella språk. Dessutom finns det även flera minoritetsspråk, så som samiska som är ett officiellt minoritetsspråk.

Språkinläringen är en naturlig del av barnets utveckling och språket är ett sätt för barnet att uttrycka sig. Barnen lär sig språket på ett naturligt sätt när de umgås med andra barn och vuxna i sin omgivning. Barnet kan lära sig sitt andra eller tredje språk på olika sätt och i olika omgivningar, till exempel hemma eller inom småbarnspedagogiken.

Inom småbarnspedagogiken erbjuds olika språkprogram, så som den tidiga fullständiga språkbadsverksamheten, som undersöks i det här studiet. Detta innebär att endast det främmande språket som barnet ska lära sig används på daghemmet. Det finns också andra slags språkbadsprogram, men i den här studien diskuteras det tidiga fullständiga språkbadsprogrammet, eftersom det är den vanligaste formen av språkbad inom småbarnspedagogiken i Finland.

Hur ser barnets andraspråksutveckling ut och vad är pedagogens roll i barnets andraspråksinläring? Detta diskuteras och undersöks i det här slutarbetet.

2. Syfte och problematisering

Syftet med denna undersökning är att undersöka på vilka sätt småbarnspedagogerna främjar barnets andraspråksinlärning på två engelskspråkiga daghem utgående från språkbadsprinciperna och andra teorier, samt hurdana verktyg som de använder.

2.1. Frågeställningar

På vilket sätt främjar pedagogerna barnets flerspråkighet på daghemmet?

Hurdana metoder och strategier använder pedagogerna för att främja barnets inlärning?

Hur tar pedagogerna hänsyn till barnets språkutveckling?

2.2. Avgränsningar

I den här undersökningen kommer jag endast att fokusera på två engelskspråkiga daghem, där språkbadsmetoden tillämpas. Jag har valt att intervjua två pedagoger på ett daghem, vilket innebär att jag sammanlagt intervjuar fyra respondenter. I den här undersökningen har jag endast valt att intervjua fyra pedagoger på två daghem. Jag har valt att utesluta annan daghemspersonal och daghemsbarn som respondenter, eftersom jag endast är intresserad av de metoder och strategier som pedagoger använder och tillämpar för att främja barnets inlärning av engelska.

3. Teori

I det här kapitlet introduceras och diskuteras de teoretiska utgångspunkter som fungerar som grund för den här studiens frågeställningar och tema. I det här kapitlet diskuteras följande begrepp och teman: språkbud, barnets första- och andraspråksinläring samt pedagogens roll i främjandet av barnets andraspråksinläring. Också de verktyg och metoder som pedagogen använder för att stödja barnets andraspråksinläring diskuteras i det här kapitlet.

3.1. Barnets språkutveckling

I det här kapitlet diskuteras barnets språkutveckling när barnet är 1–6 år gammalt. Syftet med detta kapitel är att på ett fördjupat sätt diskutera på vilka sätt barn lär sig främmande språk, samt hurdana stadier som ingår i den här språkinlärningsprocessen. I den här delen diskuteras också vilka saker som påverkar barnets språkutveckling, samt de allmänna principerna av barnets språkutveckling.

3.1.1. 0–2 åringar

Under barnets första veckor kan det förstå icke-verbala förnimmelser. Spädbarnet förstår talspråket som ljud och hen kan till exempel urskilja ljudets längd, volym och klang. Spädbarnet lär känna igen de närmaste vuxna människornas röster, till exempel föräldrarnas eller skötarens röster. Spädbarnet känner sig tryggt när de vuxna omkring hen använder vänliga, glada och bekanta ljud. Det är viktigt att de vuxna tar hänsyn till talets rytm, intonation, klang och känsla på grund av det här. Ett 2–6 veckor gammalt spädbarn kan redan skapa olika gutturala ljud och ett 2 månader gammalt spädbarn är kapabel till att producera alla mänskliga ljud. Utvecklingen sker fort och spädbarnets språkliga medvetande utvecklas. (Ruokonen, 2011, s. 63).

Spädbarn kommunicerar genom att använda ögonkontakt, leende och ljud, vilket snabbt utvecklas till pekande och ljud som låter som ord. Repeterande ord används ofta när man leker med spädbarn, till exempel tittut. Ett effektivt sätt att kommunicera med spädbarn är att säga högt, gestikulera och använda ansiktsuttryck när de använder vanliga upprepande ord, såsom tack eller hej då. (Whitehead, 2007, s 18).

Ett 2–6 månader gammalt spädbarn lär sig att lyssna på och följa världen omkring sig. Vid den här åldern utvecklas spädbarnets identitet och uppfattning om sig själv fort. Barnet jollrar, vilket så småningom börjar likna en interaktion. Ett 10 månader gammalt

barn kan redan härma enstaka ljud och förstå enkla ord som upprepas ofta. (Ruokonen, 2011, s. 63, 64, 65). Barnets förståelse av sitt subjektiva jag utvecklas när det är mellan 7 och 15 månader gammalt. Barnet börjar lägga märke till sina egna och andras inre upplevelser, och det lär sig att dela med sig om sina upplevelser. Interaktionen med barnet blir också mer betydelsefull. (Ruokonen, 2011, s. 64).

När barnet är mellan 16 och 18 månader gammalt skapar språket nya möjligheter för interaktion och för att förstå sig själv och andra människor. Barnet härmar och upprepar nya ord, samt sånger, leker och ramsor. Barnet lär sig känna igen musik och olika ljud och att lyssna medvetet. Barnet kan sätta ihop enkla meningar och sjunga hela sångverser när det är 18–24 månader gammalt. (Ruokonen, 2011, s. 65).

3.1.2. 2–4-åringar

2 år gamla barn förstår när andra människor pratar med det, men det kan inte förstå ett objekt utan kontexten. Kontexten är en viktig del av barnets ordinlärning, eftersom de lär sig genom att sammankoppla upprepade upplevelser med tal för att skapa ett samband mellan ord och dess meningar. Barnet kan uttrycka sådana saker som de funderar på till andra människor. (Buckley, 2003, 54, 56). Barnet börjar förstå komplexa meningar och de kan skapa längre meningar, samt följa meningar som innehåller två eller tre nyckelord. Två år gamla barn kan använda meningar som består av två ord, och deras ordförråd är mellan 50 och 200 ord. Barnet har också lärt sig att använda konsistenta regler när de kombinerar ord. (Buckley, 2003, s. 57, 62, 79–80).

2–4 år gamla barn kan använda korta meningar som är anknutna till varandra, och barn lär sig korta frågeord som vem eller var. Barnen börjar också använda ord som inte relaterar till deras dagliga liv och omgivning, till exempel från böcker och sagor. (Whitehead, 2007, s. 26).

3 år gamla barns ordförråd påverkas mest av de saker som de vuxna i deras omgivning talar om. De lär sig att ta lyssnarens perspektiv i beaktande i sin kommunikation, samt leda diskussioner och turas om. Barnen börjar mer och mer diskutera ämnen utanför deras vardagliga omgivning, och de börjar tala om det förflutna och om framtiden. Barn lär sig också att berätta korta berättelser och att använda meningar som består av tre ord i stället för två. (Buckley, 2003, s. 91, 95–96, 99, 105–106, 109).

Tre år gamla barn lär sig att förstå och använda sådana frågor som börjar med frågeorden vad, var, vem och varför. Deras kommunikativa färdigheter utvecklas så att de kan bland

annat börja diskussioner, och de kan upprätthålla diskussionsämnet i fråga. Barnet använder också språket för att uttrycka sina känslor och deras vokabulär består av upp till 300 ord. I slutet av det tredje året kan barnet uttrycka längre meningar som har orden 'och' och 'varför', samt pluralformer, men de fortsätter att göra misstag när de väljer ord och sätter ihop meningar. (Buckley, 2003, s. 114–115).

Fyra år gamla barn kan förstå mer komplexa meningar och de kan följa och delta i olika diskussioner. Fyraåringar skapar långa berättelser där det finns en huvudperson, ett objekt och en händelse. Barnen kan också skifta sin uppmärksamhet från det de håller på med till vad en person säger till dem. Barnet förstår också de mest grundläggande grammatiska strukturerna, och de utvecklar fonologisk medvetenhet, vilket innebär att de förstår att ordet består av olika fonem. Barnets uttalande låter i slutet av det fjärde året som en vuxen människas uttalande. (Buckley, 2003, s. 127, 130, 138, 140, 143, 148–149).

3.1.3. 5–6-åringar

5–6 år gamla barns språkliga kunskaper vidareutvecklas av den litteratur och de sociala områden som barnet befinner sig i. Barnen lär sig nya grammatiska strukturer, till exempel passiv presens och negativa former. (Whitehead, 2007, s. 26–27). Leken är ett sätt att kommunicera med andra och som grundas i bra kommunikativa och språkliga förmågor. 5 år gamla barns ordförråd består av cirka 5000 ord. Barnen kan följa berättelser och svara på långa och komplexa frågor, och de har bättre uppmärksamhet i klassrumssituationer. De kan också förstå fler ordtyper, till exempel adjektiv, prepositioner, pronomen och negationer. (Buckley, 2003, s. 120, 127, 130).

Femåringar kan skapa mångsidiga berättelser och de kan skapa en mångsidigare bakgrundshistoria åt sina berättelser. De kan ofta också förklara hur karaktärerna kände sig och vad deras avsikter var. Femåringar är också kapabla till att definiera olika ord enligt dess funktion, och de har en mångsidig expressiv vokabulär. Barnen kan använda sina kommunikativa förmågor i mångsidiga olika sociala avsikter, ta del i diskussioner som har flera olika turer och som fokuserar på ett bestämt ämne, samt skapa berättelser som har en början, mitten och ett slut. Barnet kan också börja använda komplexa meningar som består av fler än ett huvudämne, och skapar längre meningar. (Buckley, 2003, s. 138, 147–148).

3.2. Språkutveckling på daghemmet

I det här kapitlet diskuteras barnets språkutveckling på daghemmet. Syftet med detta kapitel är att på ett fördjupat sätt diskutera hur barn lär sig språk på daghemmet och vad som är grunderna för den flerspråkiga språkundervisningen på daghemmet. I den här delen diskuteras också andraspråksinlärningsprocessen, grunderna för planen för småbarnspedagogik, processen för barnets andraspråksinläring, samt vad som påverkar den.

3.2.1. Grunderna för barnets språkinläring inom småbarnspedagogiken

All daghemsverksamhet baseras på grunderna för planen för småbarnspedagogik, vilken är sammanställd av Finlands Utbildningsstyrelse, och som grundas på lagen om småbarnspedagogik. Varje kommun har även egna lokala planer för småbarnspedagogik som baseras på grunderna för planen för småbarnspedagogik. I grunderna för planen för småbarnspedagogik fastställs verksamhetens centrala mål och innehåll. Andra saker som preciseras i dokumentet är samarbetsprocessen mellan småbarnspedagogiken och vårdnadshavaren, innehållet i barnets plan och organiseringen av det mångprofessionella samarbetet. (Utbildningsstyrelsen, 2018, s. 7–8).

Grunderna för planen för småbarnspedagogik består av fem delområden, som beskriver verksamhetens mål och innehåll. De här fem delområden är språkens rika värld, mina många uttrycksformer, jag och vår gemenskap, jag utforskar min omgivning, och jag växer, rör på mig och utvecklas. Dessa fem delområden används enligt barnens intresse och kompetens. (Utbildningsstyrelsen, 2018, s. 42).

I den här avhandlingen inriktar jag mig på delområdet språkens rika värld, som fokuserar på barnets språkutveckling inom småbarnspedagogiken. Pedagogens uppgift är att förstärka barnets språkkunskaper och språkliga identitet, samt deras kommunikativa kompetenser. Språket möjliggör att barnet kan kommunicera, lära sig nya saker, påverka, delta och uttala sig. Det är också möjligt att barn lär sig fler än ett språk samtidigt. (Utbildningsstyrelsen, 2018, s. 42–43).

3.2.2. Läroprocessen

Barn kan lära sig flera språk samtidigt och ofta lär sig barnet sitt modersmål hemma och ett annat språk på daghemmet. Det finns två stadier som barnets andraspråksinläring kan delas upp i. Det första stadiet är det sociala språket, som består av vardagliga upprepande kommunikationssituationer. Det sociala språket lärs genom att lyssna. Det

andra stadiet, tänkespråket, syftar på en djupare förståelse av språket och som behövs för att barnet ska kunna följa undervisningen i grundskolan. (Halme, 2011, s. 90–91).

Det första stadiet av andraspråksutvecklingen är det icke-verbala stadiet, då barnet samlar information om det nya språket och experimenterar med det. Innan det icke-verbala stadiet börjar har barnet insett att de vuxna på daghemmet inte talar samma språk som barnet, och att det inte går att kommunicera på modersmålet. I början är det vanligt att barn inte alls talar i situationer, där det främmande språket talas. I tvåspråkiga klassrum är det vanligt att barnen endast kommunicerar med andra barn som talar samma modersmål. (Tabors, 2006, s. 39, 42–43). Det icke-verbala stadiet varar oftast mellan några månader och ett år, och aktiva barn är ofta snabbare i den här processen än tystlåtna och blyga barn. (Halme, 2011, s. 90).

Barn använder icke-verbal kommunikation för att kommunicera med människor som inte talar deras modersmål, vilket sker i olika situationer. Vanliga sammanhang där barn använder icke-verbal kommunikation är till exempel när de vill ha uppmärksamhet, för att be om saker och att protestera. Under den icke-verbala perioden vågar barn oftast kommunicera med andra utan språk och det beror på mottagaren om meddelandet förstås eller inte. (Tabors, 2006, s. 43–50).

Barnet lär sig det främmande språket under den icke-verbala perioden genom att göra aktiva observationer av språket. Barnet upprepar och över språket, och de kan också verbalisera för att lära sig språket. Det är också vanligt att barnet experimenterar med språkets ljud, grammatik och ord. De härmar det nya språkets ljud och sätter ihop meningar som följer det andra språkets struktur utan att använda språkets ord. Senare under barnets språkutveckling lär de att sätta ihop meningar på det främmande språket. (Tabors, 2006, s. 51–52, 54, 56).

Det nästa stadiet i barnets andraspråksinlärning är att det börjar använda "telegrafiskt" språk, vilket syftar på två eller tre ord som fungerar som en hel mening, till exempel "vad är det?" "En lampa." Pedagogens uppgift är att berika barnets utvecklande vokabulär genom att använda nya ord. Efter det här stadiet kommer fasta uttryck, vilka innebär att barnet använder korta fraser i sådana situationer när de har sett andra använda dem. Det här hjälper barnet att kommunicera med andra i leksituationer. Exempel på sådana fraser är ok, hej och hej då. Barn använder sådana här fraser först med vuxna och andra barn som lär sig samma främmande språk, och sist med barn som är modersmålstalare. (Tabors, 2006, s. 61–64).

Efter det kommer den produktiva språkanvändningen, vilket innebär att barn kan sätta ihop egna meningar genom att analysera hur språket används av modersmålstalarna omkring dem och gissa hur språket uppbyggs. Detta resulterar ofta i att barn gör många fel. Det vanligaste sättet att sätta ihop en mening är att använda ett bekant objekt och verb, och ordlekar är också populära bland barnen. Barn kan hoppa mellan de olika stadierna och använda gamla tekniker som de lärt sig tidigare, eftersom de ger barnet fler kommunikativa möjligheter. (Tabors, 2006, s. 64–65, 69, 73).

3.2.3 Svårigheter

De vanligaste svårigheterna som barnen inom småbarnspedagogiken har är att tala och förstå tal. (Korkeamäki, 2011, s.50). Orsaker till dessa svårigheter kan bero på motoriska problem, svårigheter att komma ihåg saker eller att förstå det man hört. Språkliga svårigheter kan ha allvarliga konsekvenser för barnets sociala utveckling och samspel med andra barn. Dessutom är det svårt för barnet att kommunicera sina tankar och känslor, bekanta sig med sin omgivning och lära nya saker. (Alijoki, 2011, s. 78).

Det finns olika sätt att stödja barnets språkutveckling beroende på hurdana svårigheter det är fråga om. Stödet ordnas ofta inom barnets egen grupp, så att barnet känner att de känner sig delaktiga. Stödet i gruppen ordnas på så vis att alla barnen gynnas av det. Olika stödformer kan till exempel vara lek som stöds av bilder, repetition eller teckenspråk. Även sagor, spel och musik används som stödformer. Också interventioner med syftet att hindra fördröjningar kan användas. (Alijoki, 2011, s. 78–79, 82).

Pedagogen bör vara medveten om barnets styrkor, kunskaper och svårigheter innan stödformerna väljs. Genom att granska barnets situation får pedagog information om hur barnet lär sig och vad det lär sig. Det här hjälper pedagog att välja sådana uppgifter som stödjer barnets utveckling. Det är viktigt att pedagog ser barnet som ett barn som har behov i stället för ett barn som har problem, och den vuxnas stöd kan hjälpa barnet att göra framsteg i sin egen takt. (Alijoki, 2011, s. 79).

3.2.4. Saker som påverkar barnets andraspråksinläring

Olika faktorer kan påverka hur barnet lär sig ett främmande språk. Alla barns språkutveckling sker i barnets individuella takt. Därför är det viktigt att pedagog noggrant granskar barnets språkkunskaper, för att veta i vilket stadium som barnet befinner sig i. Barn kan nämligen befinna sig på olika stadier inom andraspråksutvecklingen. (Halme, 2011, s. 91–92).

Det finns fyra faktorer som påverkar hur barnet lär sig det andra språket. Den första faktorn är motivation, vilket innebär att barnet vill lära sig språket. Barnets motivation att lära ett språk påverkas också av föräldrarnas åsikter. Den andra faktorn är exponering, vilket syftar på att barnets språkutveckling kan påverkas positivt ifall barnet har varit i kontakt med språket i fråga tidigare. När barn umgås på det främmande språket på daghemmet utvecklas deras språkliga förmågor. (Tabors, 2006, s. 79, 81–82).

En annan faktor som påverkar barnets andraspråksinläring är åldern. Små barn lär sig nya saker snabbt, men samtidigt kan det ta längre tid för dem att utveckla sina kunskaper jämfört med äldre barn. Den icke-verbala perioden varar längre för små barn än för äldre barn och det tar längre tid för dem att sätta ihop enkla meningar. (Tabors, 2006, s. 83).

Den sista faktorn är personligheten: det brukar ta längre tid för tystlåtna och blyga barn att använda sina språkkunskaper i en kommunikativ situation än för sociala barn. Blyga barn är mer försiktiga och föredrar att öva ensam, medan sociala barn vågar göra misstag och fel utan rädsla. Sociala barn måste lära sig det främmande språket för att kunna kommunicera, vilket gör processen snabbare men samtidigt utmanande. (Tabors, 2006, s.84, 86).

3.3. Pedagogens roll

Pedagogens roll är att känna igen varje barns individuella behov och kommunikationssätt. Det är viktigt att pedagogen respekterar barnet och identifierar barnets sätt att agera. Pedagogerna uppmuntrar barnet att delta i kommunikativa situationer, stärker barnets självbild och självacceptans. Pedagogerna handleder barnets språkutveckling och förklarar saker och händelser, samt hjälper barnet att förstå olika begrepp. (Välimäki, 2011, s. 18).

Pedagogen bör ha barnen som utgångspunkt i all verksamhet som hen deltar i. Pedagogerna har olika roller, av vilka den första är den medvetna läraren, vilket innebär att läraren skapar en koppling mellan språkundervisningen och alla aktiviteter på daghemmet. Den kunniga läraren kan mycket om sitt ämne och hen baserar verksamheten på barnens intressen. Den icke-tvingande läraren baserar lärandet på fri vilja och sätter ingen press på barnen. Den stöttande och uppmuntrande läraren stöttar och hjälper barnen att lära och utveckla sina kunskaper, medan den mottagliga och givmilda läraren svarar på barnens egna initiativ. (Palla & Vallberg Roth, 2018, s. 196–198). En pedagogiskt

medveten barnträdgårdslärare ser till att undervisning sker i alla situationer, inte bara under undervisningen. (Palla & Vallberg Roth, 2018, s. 206).

3.3.1. Uppmuntring och motivering

Uppmuntring är ett bra sätt att motivera barn i deras språkutveckling. (Alijoki, 2011, s. 85). Uppmuntran är något som barnet ständigt behöver, vilket anses vara en grundläggande del av barnets sociala utveckling. Uppmuntring utvecklar barnets interpersonella relationer och samspel med andra. Uppmuntring är positiv feedback som fokuserar på barnets insats och positiv utveckling. Att uppmuntra innebär att man tror på barnet och att man accepterar barnet som hen är. Barnet känner sig uppskattat när hen blir uppmuntrad, oavsett resultatet. (Evans, 2004, s. 1–2).

Barn som blir uppmuntrade har en positiv och realistisk självbild och de strävar inte efter att vara perfekta. Genom uppmuntringen får barnet också en positiv och realistisk bild av andra människor, vilket hjälper barnet att acceptera sig själv och andra. Barnet är också mer öppet för nya upplevelser och det är inte lika rädd för misstag. (Evans, 2004, s. 4).

Barn har tre olika nivåer av motivation: aktivitetens nöje, värde och självkoncept. Alla dessa tre är viktiga för barnets utveckling, men aktivitetens värde anses vara den viktigaste motivationen för inlärning. Aktivitetens njutning innebär att barnet bör känna njutning av den aktiviteten som hen gör. Värdet och innebörden innebär hur barnet värdesätter aktiviteten och hur viktig den anses vara. Självkonceptet innebär hur barnet ser sig själv som aktivitetens aktör. (Mata, 2011, s. 280–281, 288).

Det är viktigt att barnet värdesätter läroprocessen och vill uppleva nya situationer. Pedagogerna bör ta nivåerna av barnets motivation i beaktande i sin planering, samt ha barnets föräldrar delaktiga i barnets läroprocess. Det är viktigt att pedagogen identifierar barnets motivation, samt den motivationens utveckling, och i verksamheten främja den motivationen som barnet har. (Mata, 2011, s. 288, 292).

3.3.2. Kommunikation

Sättet som pedagogen kommunicerar med barnen påverkar daghemmets stämning och det spelar stor roll hur man kommunicerar med barnen. Också ansiktsuttryck och miner räknas med i kommunikationen. Inom småbarnspedagogiken kan kommunikationen antingen vara spontan eller målinriktad, och det är viktigt att pedagogen drar nytta av alla kommunikativa situationer så att hen kan främja barnets språkliga utveckling.

Pedagogen handleder barnets kommunikation, ger modellen för kommunikationen och lär barnet att respektera andra människor. (Korkeamäki, 2011, s. 45).

När pedagogen kommunicerar med barnen är det viktigt att hen använder mångsidiga metoder och verktyg. Att man ger barnen möjligheten att delta i stället för att endast pedagogen talar möjliggör att också blygare barn vågar tala i en grupp. Ett bra sätt att utveckla sina kommunikativa kunskaper som pedagog är att vara medveten om sitt eget agerande. När pedagogen är närvarande i diskussionerna hjälper det vidga diskussionens tema och uppmuntrar barnen att tala mer. Barnet lär sig nya begrepp, blir motiverade och lär sig be om hjälp genom att delta i kommunikation med pedagogen. Pedagoger bör ha bra omdöme, så att hen kan tolka situationen rätt. (Korkeamäki, 2011, s. 45).

3.3.3. Miljö

Miljön har en stor påverkan på barnets språkliga utveckling på olika sätt. Den visuella miljön inverkar på hur barnet ser och uppfattar miljön och det är därför viktigt att använda enkla ledtrådar som hjälper barnen. saker placeras på så vis att barn kan lätt nå och hitta saker, eftersom det är viktigt att främja barnets självständighet och initiativ. (Lindberg, 2011, s. 56–57). Barnet bör känna sig emotionellt tryggt i miljön och genom miljön får barnet positiva emotionella upplevelser som främjar barnets språkutveckling. Samtidigt bör miljön upplevas som spännande och utmanande för barnen. Barns språkliga behov och intressen bör vara synliga i läromiljön och det bör finnas mångsidiga alternativ och möjligheter för barnen att välja av. (Lindberg, 2011, s. 58–61).

Den språkliga miljön kännetecknas av den fysiska miljön och de materialen som används, samt den sociala och pedagogiska miljön. Genom en bra språklig miljö bekantar sig barnen med språket på ett mångsidigt och intressant sätt, och språket är alltid närvarande i undervisningen. Språket används i olika teman och projekt. (Palla & Vallberg Roth, 2018, s. 199). Att barnet är delaktigt i beslutsfattande hjälper också skapa en positiv miljö. När barnet är delaktigt i beslutsfattandet känner de sig delaktiga och välkomna, vilket gör att barnet vågar delta också i fortsättningen. (Evans, 2004, s. 2–4, 7).

3.4. Språkutvecklande metoder

I det här kapitlet diskuteras olika språkutvecklande metoder som pedagoger inom småbarnspedagogiken använder i sitt arbete för att främja barnens andraspråksinläring och -utveckling. I det här kapitlet diskuteras följande metoder: lek, dikter, ramsor, musik, spel och berättelser.

3.4.1 Lek

Leken är ett sätt för barnet att lära nya ord och meningar och erövra sin miljö. Leken är också starkt sammankopplad till barnets känslor, upplevelser och tankar. När pedagogen leker tillsammans med barnen stärker det barnets självkänsla och främjar barnets förståelse om det främmande språket. Genom leken stärks barnets självbild och de härmar den vuxna, vilket utvecklar deras språk. Leken utvecklar också barnets personlighet genom nya sociala situationer, och barnet börjar förstå sig självt som en individ som har egen vilja. Pedagogen fungerar som en språklig modell för barnen som främjar barnets språkutveckling som är nödvändig. Det är viktigt att pedagogen följer barnets reagerande och agerar enligt det. Barn lär sig nya ord när den vuxna nämner det som barnet har upptäckt i sin omgivning. (Helenius & Korhonen, 2011, s. 70–72, 74).

Rollekar börjar när barnet kan tala – i en rollek väljer och nämner barnet en roll och agerar enligt den rollen. Den vuxna kan ställa handledande frågor och följa barnets intresse för att stödja barnet. Barnet är den som tar initiativet och leder leken. Leken börjar med en idé som fungerar som lekens planering, och idén har barnet i sitt huvud. (Helenius & Korhonen, 2011, s. 74–75). I fantasifulla lekar, där de använder kostymer och andra saker kan hjälpa barnet att förstå sådant språk som är relaterat till olika karaktärer. (Mielonen & Paterson, 2009, s. 33).

Barnets språkliga och kommunikativa förmågor stärks när barnet kommunicerar med andra människor under leken. Under leken förstår barnet hur språket fungerar, samt hur man kommunicerar och diskuterar. I ett senare skede lär sig barnet att kombinera talspråkets innebörd med skriftspråket, vilket är en förutsättning för framgången i grundskolan. (Mielonen & Paterson, 2009, s. 15). Barn som deltar i olika leksituationer utvecklar sina språkliga kunskaper och kommunicerar med andra på ett naturligt sätt. Barn som samarbetar parvis med andra barn kan också stödja, leda och motivera varandra. (Mielonen & Paterson, 2009, s. 32–33).

3.4.2 Dikter och ramsor

Dikter, rim och ramsor är en viktig del av småbarnspedagogiken och de främjar barnets språkutveckling. Ramsor är inte endast tal utan också skriftspråk som har sin egen betydelse och innebörd. När barnet kan se texten när den läses så kan barnet känna igen bekanta ord, vilket innebär att barnets morfologiska och syntaktiska medvetande växer. Detta innebär att barn förstår orden och ordens form på ett mer omfattande sätt. (Nurmilaakso, 2011, s. 37–39).

När barnet bekantar sig med dikter, rim och ramsor lär det att använda alliteration och slutrim, vilka ofta används i ramsor och dikter. Detta innebär att barnet börjar förstå hur dikter, rim och ramsor är uppbyggda, och ofta motiverar det barnen att skapa egna dikter och ramsor. Barnets ordförråd utvecklas genom att barnet lär hur man sätter orden i diktform, vilket utvecklar deras pragmatiska förståelse. Dikter, rim och ramsor kan man visa för barnen i skriftform när medan man läser högt, eftersom det hjälper barnet att förstå sambandet mellan tal- och skriftspråket. (Nurmilaakso, 2011, s. 37–39).

3.4.3. Musik

Musiken är ett annat viktigt verktyg som pedagogerna använder för att främja barnets språkutveckling. Musiken och talspråket har flera gemensamma element, vilket innebär att barnets musikaliska och språkliga utveckling är sammankopplade. Särskilt sjungandet har en koppling till barnets språkliga utveckling, och barnets sångförmåga utvecklas ofta samtidigt när barnet börjar yttra sina första ord. Musiken påverkar också utvecklingen av barnets hjärna och språkkunskaper. (Ruokonen, 2011, s. 62–63).

Under barnets första veckor påverkar musiken jagets och säkerhetens utveckling. Den vuxna använder repeterande sånger eller ramsor i de dagliga rutinerna, till exempel när barnet ska äta eller sova. Dessa upplevelser stärker spädbarnets sensomotoriska scheman, och de är grunden för barnets inläring och kreativitet. Under de första två veckorna upplever barnet talspråket som musik, det vill säga ljudets volym, färg, längd och nivåer. Musiken kan också kombineras med rörelse för att skapa närhet och tröst. (Ruokonen, 2011, s. 62–63).

Genom musiken kan barnet uttrycka sig och kommunicera med sin omgivning, och det är ett sätt för barnet att bygga sin värld och delta i världen omkring sig. Det är viktigt att pedagogen inom småbarnspedagogiken främjar och stödjer barnets språkliga och

musikaliska färdigheter genom att använda intressanta och passliga metoder. (Ruokonen, 2011, s. 62).

3.4.4. Spel och berättelser

Genom berättelser kan barnet hitta sig självt och förstå världen omkring sig. Berättelser hjälper barnet att bygga ut sitt ordförråd och det utvecklar också barnets tankesätt. Barnet lär sig också hur man lyssnar. Pedagogerna kan be barnet att berätta en saga som den vuxna sedan skriver ner ordagrant och läser den högt. Det här hjälper barnet att förstå sambandet mellan tal- och skriftspråket. Dessutom utvecklas barnets morfologiska, syntaktiska och semantisk-pragmatiska medvetande. (Nurmilaakso, 2011, s. 39–40).

Olika spel stärker också barnets språkkunskaper och medvetande. Minnesspel stödjer barnets utveckling, särskilt i 4–5 års åldern när minnet utvecklas fort. Minnesspel används ofta som ett verktyg inom småbarnspedagogiken och det är omtyckta av många barn, även av de allra minsta barnen. Barn är intresserade av bilder som har bekanta teman, och bilderna bör vara estetiska och enkla. (Nurmilaakso, 2011, s. 40).

Olika elektroniska spel och program kan också stödja barnets språkutveckling. På nätet erbjuds mångsidiga spel som stödjer barnets språkliga medvetande. Vissa av programmen är gratis och de är utvecklade för den finska kulturen och det finska språket. Det finns naturligtvis också spel på andra språk som är avsedda för barn. Många spel ger spelaren omedelbar feedback. (Nurmilaakso, 2011, s. 40).

3.5. Språkbud

Språkbudet syftar på ett mångkulturellt språkprogram som har olika varianter. Språkbudsprogrammet kategoriseras enligt tidpunkten då programmet börjar, ifall det är fullständigt eller partiellt, samt ifall det språk som undervisas är ett officiellt språk, minoritetsspråk eller ett främmande språk. Den vanligaste varianten av språkbudsprogrammet är det tidiga fullständiga språkbudet som börjar när barnet börjar delta i småbarnspedagogiken, och där all verksamhet förekommer på språkbudsspråket. (Sjöberg, Mård-Miettinen, Peltoniemi & Skinnari, 2018, s. 15).

I det här arbetet fokuserar jag på det tidiga fullständiga språkbudet, eftersom det användes i båda daghemmen som jag intervjuade. Det tidiga fullständiga språkbudet består av en lång inlärningsperiod, och i början äger all undervisning endast rum på språkbudsspråket. Senare ordnas minst 50 % av undervisningen på språkbudsspråket, vilket sker stegvis efter början. (Wesche, 2002, s. 358).

I Finland erbjuds språkbadsverksamhet på finska, svenska och samiska, vilka är de officiella språken i Finland. (Opetushallitus, 2018, s. 51). Språkbadsverksamhet ordnas i 16 olika kommuner och det vanligaste språkbadsspråket är svenska, medan tvåspråkig verksamhet ordnas i 41 kommuner. Det vanligaste språket är engelska. Det finns även andra former av tvåspråkig språkverksamhet inom småbarnspedagogiken. (Opetus- ja kulttuuriministeriö, 2017, s. 23).

På språkbadsdaghemmen är språkbadsmetoden en viktig del av verksamheten som pedagogen använder i sitt arbete. Pedagogen har en stor och viktig roll i att främja barnets språkutveckling på språkbadsdaghem, och barnets kommunikativa respons är ofta anknutna till något som läraren sagt tidigare. När läraren använder språkutvecklande strategier och talar språkbadsspråket, är det lättare för barnet att använda språket. (Södergård, 2007, s. 46).

3.6. Sammanfattning av teoridelen

I det här kapitlet sammanfattas studiens teoridel, vilken består av fem delar: barnets språkutveckling, barnets språkutveckling på daghemmet, pedagogens roll, språkutvecklande metoder och språkbadsmetoden. De här delarna har sammanfattats i tre delar: barnets språkutveckling, pedagogens roll, samt metoder och språkbadsverksamheten.

3.6.1. Barnets språkutveckling

Barnets språkutveckling är en process som består av olika stadier. Spädbarnet kommunicerar genom att använda icke-verbala förnimmelser och de upplever talspråket som ljud. Vid 2 månaders ålder kan barnet skapa alla mänskliga ljud och barnets jollrande börjar likna en interaktion vid 2–6 månaders ålder. 16–18 månader gamla barn börjar förstå sitt språkliga jag och de lär sig att härma och upprepa ord, sånger, lekar och ramsor använda enkla meningar. (Ruokonen, 2011, s. 63–65).

Barn som är mellan 2 och 4 år gamla kan använda förståeliga korta meningar och ordkombinationer som är anknutna till varandra. De kan använda korta frågeord, deras vokabulär innehåller ord utanför barnets dagliga omgivning, och de börjar förstå språkets grammatiska regler. Deras uttalande blir också lättare att förstå. 5–6 år gamla barns språk utvecklas av litteratur och de vidare sociala områden som de vistas i. De lär sig också förstå fler grammatiska regler. (Whitehead, 2007, s. 26–27).

Barnets andraspråksinläring äger ofta rum på daghemmet, där barnet lär sig att tala ett främmande språk. Daghemsverksamheten grundas på grunderna för planen för småbarnspedagogik. Enligt denna plan bör pedagogen stödja barnets språkkunskaper och kommunikativa kompetenser. Genom språket lär sig barnet att uttrycka sig och kommunicera. (Utbildningsstyrelsen, 2018, s. 7, 42–43).

Barnets andraspråksutveckling börjar med det icke-verbala stadiet, då barnet lyssnar och lär sig det nya språket utan att tala. Aktiva barn är ofta snabbare i den här processen än blyga barn. (Halme, 2011, s. 90). Barnet använder ofta sitt modersmål i början och under det icke-verbala stadiet samlar det information om det nya språket och experimenterar. (Tabors, 2006, 42–43). Efter det icke-verbala stadiet kommer den produktiva språkanvändningen, då barn kan sätta ihop egna meningar genom att analysera hur språket omkring dem används. Barn kan hoppa mellan de olika stadierna och använda gamla tekniker som de lärt sig trots att de redan gått vidare till den nästa stadiet. (Tabors, 2006, s. 64–65, 69, 73).

Det finns fyra faktorer som påverkar hur barnet lär sig det andra språket. Motivationen innebär att barnet måste vara villig och välja att lära det nya språket. Exponering är den andra faktorn – barnet kan lära sig det främmande språket fortare om barnet redan är bekant med språket i fråga. Åldern påverkar också barnets språkutveckling. Små barn lär sig fortare än äldre barn, medan äldre barn utvecklar sina kunskaper snabbare till den nästa språkliga nivån. Personligheten spelar också en stor roll – blyga barn använder sina språkliga kunskaper i kommunikativa situationer senare än sociala barn. (Tabors, 2006, s. 79, 81–83, 86).

3.6.2. Pedagogens roll

Pedagogen har en enormt stor roll i barnens språkutveckling. Det är viktigt att pedagogerna ser alla barn som individer som har unika behov och ett individuellt sätt att kommunicera. Pedagogen handleder och förklarar barnets observationer och olika händelser, stärker barnets positiva självbild, samt lär barnet modeller för språkinläring. Dagliga rutiner främjar barnets språkutveckling och pedagogen bör respektera barnets känslighet. (Välimäki, 2011, s. 18).

Barncentrerade undervisningstekniker, samt barnets intressen och behov, fungerar som undervisningens utgångspunkt. Läraren bör vara kompetent och kunnig i sitt eget ämne och de fungerar som en bra språklig förebild för barnen. (Palla & Vallberg Roth, 2018, s. 196–199). Det är också viktigt att läraren känner igen barnens specialbehov och att

barnets styrkor, kunskaper och svårigheter för att barnet får den stöd som det behöver i sin egen takt. (Alijoki, 2011, s. 79). Uppmuntringen utvecklar barnets interpersonella relationer och sociala färdigheter, och det är en viktig del av barnets sociala utveckling. Att uppmuntra innebär att pedagogen accepterar barnet som det är, och genom uppmuntringen känner barnet sig uppskattad som människa. (Evans, 2004, s. 1–2). Barnet bör njuta av aktiviteten som hen gör, vilket leder till motivation. (Mata, 2011, s. 280–281, 288).

Pedagogen bör också ta hänsyn till att skapa en samarbetsvillig miljö. Det är viktigt att de får känna sig delaktiga och att de tillhör, vilket ofta leder till att de vågar delta. (Evans, 2004, s. 2–4). Det är också viktigt att ha en språkligt rik miljö - pedagogen skapar en sådan miljö där barnet bekantar sig med språket på ett mångsidigt sätt. Språk och kommunikation bör alltid finnas med i undervisningen. (Palla & Vallberg Roth, 2018, s. 199). Barnet upplever miljön genom den visuella miljön, och därför hjälper det att använda enkla och lätt observerade ledtrådar som barnen kan följa, samt språkliga element. Saker placeras så att barnen lätt kan nå dem, eftersom det är viktigt att främja barnets självständighet och förmågan att ta initiativ. En bra miljö är intressant och utmanande men samtidigt emotionellt trygg. En bra miljö lockar barnet att använda språket och den är skapad enligt barnets intressen. (Lindberg, 2011, s. 56–59).

3.6.3. Metoder och språkbadsverksamheten

Leken hjälper pedagogen att förstå barnets tankar, känslor och upplevelser. Språket är en del av leken i alla åldrar och det utvecklar barnets självkänsla och förståelse av olika språkliga begrepp. Leken hjälper barnet att förstå sitt jag och barnet följer och härmar den vuxna under leken. (Helenius & Korhonen, 2011, s. 70–72). Dikter, rim och ramsor utvecklar barnets medvetande om ord och form. När barn bekantar sig med dikter, rim och ramsor lär de också hur de kan skapa egna varianter. Barnet lär sig använda diktformen, vilket utvecklar deras pragmatiska medvetande. (Nurmilaakso, 2011, s. 37–39).

Också musik stärker barnets språkliga utveckling. Barnets musikaliska och språkliga utveckling är sammankopplade, eftersom musiken och talspråket har mycket gemensamt. Genom musiken uttrycker barnet sig och kommunicerar med sin omgivning, precis som genom språket. Det är viktigt att pedagogen stödjer barnets musikaliska och språkliga utveckling med hjälp av metoder som är lekfulla. (Ruokonen, 2011, s. 62).

Berättelser hjälper barnet att förstå sig själv och sin omgivning, vilket också stödjer barnets språkliga medvetande. Berättelser hjälper barnet att utvidga sitt ordförråd och tankesätt, och de lär sig också att lyssna. (Nurmilaakso, 2011, s. 39–40). Olika spel stärker också barnets språkliga kunnande och medvetande. Minnesspel stödjer utvecklingen av barnets minne och språkkunskaper. Pedagoger bör välja sådana spel som har bekanta teman och enkla men intressanta bilder, vilket intresserar och fascinerar barnet. (Nurmilaakso, 2011, s. 40).

I ett språkbadsdaghem använder man oftast det tidiga fullständiga språkbadet, vilket innebär att all verksamhet är på det främmande språket när barnet börjar gå på daghemmet. Dock finns det också andra varianter av språkbadsprogrammet. (Sjöberg, Mård-Miettinen, Peltoniemi & Skinnari, 2018, s. 15). I Finland erbjuds språkbadsverksamhet på de inhemska språken. (Opetushallitus, 2018, s. 51). Pedagogen stödjer och främjar barnets andraspråksinlärning och tar hänsyn till barnets individuella behov genom att använda olika metoder. Läraren talar endast språkbadsspråket och fungerar som en språklig förebild för barnet. (Södergård, 2007, s. 46).

4. Metodval

I det här kapitlet diskuteras de metoder som används för att analysera studiens data, samt varför just denna metod valts. Intervjun som datainsamlingsmetod introduceras och varför just denna insamlingsmetod används i den här forskningen. Också respondentvalet och varför just de här respondenterna valdes diskuteras. Också respondenternas sekretess och datasekretessen diskuteras. Till sist går vi in på vilken analysmetod som används för att analysera data.

4.1. Data och datainsamling

Den här studien är en kvalitativ studie, vars syfte är att få information om hur pedagoger inom småbarnspedagogiken som arbetar på engelskspråkiga språkbadsdager främjar barnets andraspråksinläring. Ett annat tema som diskuteras är hurdana metoder och verktyg pedagoger använder för att främja och stödja barnets språkinläring. Grunden för den här forskningen är fyra pedagogers individuella erfarenheter angående barnets andraspråksinläring. Jag har valt att använda intervjun som insamlingsmetod, eftersom jag ville få en varierande och mångsidig uppfattning om pedagogernas egna åsikter och upplevelser angående barnets andraspråksinläring.

Intervju som insamlingsmetod används ofta när forskaren vill få en fördjupande förståelse om ett tema. I en kvalitativ intervju fokuserar man på respondenternas egna åsikter och upplevelser i stället för att använda färdiga frågeformulär. Det är viktigt att forskaren har en uppfattning om vad som hen vill åstadkomma i sin forskning, och de teman som är viktiga för forskningen bör nämnas i intervjuerna. Respondenterna väljs ut på ett systematiskt sätt och de ska vara relevanta med tanke på forskningens syfte och frågeställningar. Forskaren bör kunna följa med intervjun utan att påverka respondenternas åsikter och upplevelser, och de ska kunna lyssna på respondenten. (Holme & Solvang, 2012, s. 99–101, 105).

Den kvalitativa intervjun består av fyra olika huvudelement - teman, roller, aktörer och kulisser. Temat som väljs bör kännas bekvämt för respondenten att delta i, vilket är forskarens ansvar. Med intervjuns roller avses forskarens och respondenternas förväntningar på varandra. Forskaren och respondenterna är aktörer som deltar i intervjusituationen, och det är viktigt att respondenterna kan delta i diskussionen på ett sådant sätt som är relevant för forskningen. Kulissen är miljön där intervjun tar plats, samt sådana saker som kan påverka intervjun. (Holme & Solvang, 2012, s. 105).

De intervjuer som används i denna forskning förbereddes och utgjordes enligt de sju stadierna i en intervjuundersökning, vilka är tematisering, planering, intervju, utskrift, analys, verifiering och rapportering. Med tematisering avses att forskaren formulerar forskningens ämne, syfte, varför och vad innan intervjuerna äger rum. I den här studien används intervjun som metod, eftersom intervjun ger möjligheten att förstå studiens ämne på ett fördjupat sätt ur respondenternas synvinkel. Man har också möjligheten att ställa fördjupande frågor och få en mångsidig uppfattning om respondenternas åsikter. (Kvale & Brinkmann, 2009, 118).

Planering syftar på att man tar hänsyn till de saker som man vill veta och de moraliska konsekvenserna av undersökningen innan intervjun äger rum. Innan jag utförde intervjuerna gjorde jag en noggrann planering av de sju stadierna, samt vilken kunskap som jag ville få reda på under intervjuerna. Den kunskap som jag ville veta var hur pedagogerna själva uppfattade sin roll i barnets andraspråksinläring, samt vilka verktyg som användes i arbetet. I detta arbete har pedagogernas egna åsikter och upplevelser jämförts med den teoretiska bakgrunden för att skapa en omfattande bild om barnens språkinläring. Forskningens moraliska konsekvenser och etik togs också i beaktande genom att en blankett om samtycke skickades till alla deltagare innan intervjun. Jag såg också till att respondenternas konfidentialitet togs i beaktande. (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 118).

Intervjufrågorna skickades på förhand till respondenterna så att de kunde förbereda sig, och stämningen under intervjun var positiv och avslappnad, så att respondenterna också skulle vara det. På bandet hörs det inte respondenternas namn eller personliga uppgifter. På grund av att intervjun var ett telefonsamtal kunde kroppsspråket inte analyseras, och gester analyserades inte eftersom endast två utav fyra intervjuer var videosamtal. (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 118).

Under intervjun var mobiltelefonen på högtalare och intervjuerna bandades in med en annan mobiltelefon och en surfplatta samtidigt. Två av intervjuerna var Skype-intervjuer och i dessa fall utfördes intervjuerna på en surfplatta med video, och ljudet bandades in på en mobiltelefon och en annan surfplatta. Detta gjorde det lättare att kunna koncentrera på intervjun och intervjufrågorna. Innan intervjuerna testades bandspelarna på mobiltelefonen och surfplattorna för att vara säkra att de fungerade. Intervjuerna ägde rum i ett tyst rum med stängda fönster, så att ingen kunde höra eller störa intervjun. (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 118).

Efter intervjuerna skrevs intervjuerna ut, vilket gjorde det lättare att undersöka och analysera dem bättre. Meningskoncentreringen valdes som analysmetod, vilket innebär att man omformulerar intervjupersonens yttranden till kortare formuleringar och huvudinnebörden. Det första steget var att läsa genom intervjuerna i skriftform, sedan att välja de naturliga meningsenheterna, och till sist att omarbetade dessa meningsenheter till teman ur respondenternas synvinklar. (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 221).

Efter analysen fastställdes intervjuresultatets validitet, med vilket avses ifall forskningen var pålitlig och om man undersökte det som forskningen vad avsedd att undersöka. Också resultatets konsistens och generaliserbarhet ingår i det här steget. I de här intervjuerna togs det hänsyn till alla dessa punkter. Forskningens trovärdighet fastställdes genom att jämföra intervjuernas resultat med den teoretiska bakgrunden. Validiteten fastställdes genom att välja ämnen som var relevanta för studien och intervjufrågorna skrevs enligt dessa teoretiska bakgrunder. Till sist rapporterades resultaten av intervjuerna och de metoder som användes för att analysera de. (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 118).

4.2. Respondenturval och sekretess

I den här studien intervjuades fyra barnträdgårdslärare från två olika engelskspråkiga språkbadsdaghäm i Finland. Fyra lärare från olika daghemsavdelningar i två olika daghem intervjuades för att få en mångsidig och varierande förståelse om barnens andraspråksinlärning på daghemmen. 14 frågor ställdes till respondenterna i intervjusituationerna som var enligt forskningens frågeställningar.

Det första steget av intervjuprocessen var att kontakta båda daghemmens daghemsföreståndare och fråga ifall det var möjligt att intervjua daghemspersonalen. Sedan skickades ansökningsom forskningsstillstånd till både daghemsföreståndarna och pedagogerna som ville delta i forskningen. I forskningsansökan berättades lite om studiens skribent, om studiens tema och syfte och vad man ville åstadkomma med intervjun och studien. Andra saker som nämndes i forskningsansökningsom var studiens anonymitet, samt hur lång tid som intervjun kommer att ta, vilket var cirka 1 timme. Sedan skickades intervjufrågorna till respondenterna som var baserade på studiens teoretiska bakgrund, och passliga tidpunkter för intervjuerna bestämdes. Efter själva intervjun jämfördes respondenternas svar med den teoretiska bakgrunden för att skapa en diskussion.

Konfidentialitet inom forskningen innebär att man tar hänsyn till att respondenternas privata uppgifter inte nämns i forskningen, och om privata uppgifter delas ut så behöver man respondenternas samtycke. I den här studien nämns inte respondenternas namn eller vilka daghem de arbetar på. I den här studien valdes två olika daghem i olika delar av Finland – den första i Svenskfinland och den andra i Södra Finland. I den här studien nämns inte heller vilka städer daghemmen ligger i. När intervjuerna spelades in gjordes det i ett avskilt rum där andra personer inte var närvarande och inte kunde lyssna. (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 88).

4.3. Analysmetod

I den här studien används meningskoncentrering som analysmetod för att analysera intervjuerna, eftersom meningskoncentreringen hjälper en att koncentrera sig på de teman som uppstod i intervjuerna. Genom att använda meningskoncentrering förkortas långa yttranden till kortare formuleringar, vilket hjälper att omformulera intervjuernas huvudinnebörd och hitta den röda tråden så att säga. När meningarna var omformulerade till kortare meningar var det sedan lättare att omformulera dem till olika teman, vilket hjälpte att skapa koncisa och konsistenta paragrafer i skriftform. (Kvale & Brinkmann, 2009, s. 221).

Orsaken till att meningskoncentrering användes som metod var att intervjuarens egna åsikter inte ville blandas med respondenternas yttranden, utan man ville att respondenterna skulle beskriva sina upplevelser med egna ord. Med hjälp av meningskoncentreringen förkortades det som respondenterna sade med egna ord utan att läsa mellan raderna. Det som var väsentligt för studiens tema valdes och redovisades sedan i studien.

5. Resultatredovisning

I detta kapitel dokumenteras respondenternas svar på intervjufrågorna enligt det som anses vara relevant för studiens frågeställningar. Utgående från intervjufrågorna (bilaga 1) indelades respondenternas svar under 5 huvudrubriker, där svaren är refererade enligt tema. I det här kapitlet nämns ingen kännetecknande information om respondenterna för att skydda respondenternas anonymitet, och jag har valt att inte inkludera information gällande respondenterna, så som ålder eller arbetserfarenhet, eftersom det inte sågs vara relevant för undersökningen.

5.1. Allmän information

De första två frågorna rörde sig om allmän information angående pedagogernas arbetsuppgifter, barnens åldrar och barngruppernas storlekar. Alla fyra respondenter var utbildade barnträdgårdslärare. De undervisade barn som var mellan 4–6 år gamla. Båda språkbadsdaghemmen ordnade verksamhet för finsk- eller svenskspråkiga barn som var mellan 4 och 6 år gamla.

Barnen på båda daghemmen talar finska eller svenska som modersmål och de lär sig engelska som andraspråk. På det första daghemmet hade de 23 barn i 5-åringarnas grupp, 30 barn i förskolegruppen, samt en internationell grupp. På det andra daghemmet hade de 33 barn i 4–5-års åldern och 12 barn i förskolan.

Pedagogernas svar var mycket varierande, men det fanns teman som återkom i respondenternas svar. Pedagogerna beskrev sina arbetsdagar som varierande och händelserika. Morgnarna började, beroende på arbetsskiftet, med att motta barnen, efter vilket morgoncirkeln som ofta var för alla åldrar samtidigt ägde rum. Efter detta delade man ofta barnen i grupper enligt åldern. Före lunchen gick barnen ut i grupper. Efter lunchen på eftermiddagen var verksamheten ofta mer varierande och olika aktiviteter ägde rum. Exempel på olika aktiviteter är pyssel, sagotimme, fri lek, eftermiddagscirkel och sovstund.

5.2. Andraspråksanvändning

I detta kapitel summeras svaren på frågor 3, 4, 8, 10 och 11, som hittas i bilaga 1. Alla pedagoger använde engelska som arbetsspråk och de använde andraspråket i kommunikation med barnen hela tiden. Som undantag när man använder barnets modersmål nämns sådana situationer särskilt i början av barnets vistelse på daghemmet.

Exempel på sådana situationer kan vara när barnet är mycket upprört eller befinner sig i en krissituation.

I båda daghemmen användes det finska språket i planerade situationer varje vecka. Orsaken till att finska språket användes var så att förskoleeleverna kunde utveckla sina läs- och skrivkunskaper inför första klass. På ett av de två daghemmen erbjöds en 25 minuter lång lektion varje vecka, där alla barnen kan utveckla sina emotionella kunskaper på finska, vilket pedagogerna ansåg vara viktigt. De här timmarna är ett undantag och lärarna talar finska bara i det klassrummet, där den finskspråkiga lektionen hålls.

I fråga 4 undersöktes om pedagogerna endast använder språkbadsmetoden eller också andra metoder i sitt arbete. Det visade sig att alla fyra pedagoger använder den fullständiga tidiga språkbadsmetoden i sitt arbete, vilket innebär att pedagogerna och daghemspersonalen endast talar andraspråket, i dessa fall engelska, med barnen hela tiden. Alla pedagoger använder endast ett språk hela tiden när de umgås med barnen.

Det fanns dock ett undantag i båda daghemmen och det var de finskspråkiga lektionerna, som i båda daghem erbjöds till förskolebarn. Denna finskspråkiga undervisning bestod av en timmes undervisning på finska som fokuserade på sådana kunskaper som barnet kunde behöva i första klass, som till exempel läs- och skrivkunskaper. I det andra daghemmet erbjöds också 25 minuters lektioner om känslohantering på barnets modersmål till alla daghemsbarn, eftersom det ansågs vara viktigt att barnet lär sig hantera sina känslor på sitt modersmål. I det första daghemmet erbjöds finskspråkig undervisning endast för förskolebarn.

Alla pedagoger berättade att deras verksamhet i själva verket var ett språkbadsdaghem och att de använde den tidiga fullständiga språkbadsmetoden, men att de inte officiellt kallas för ett språkbadsdaghem, eftersom i Finland endast svensk- och finskspråkiga daghem officiellt kallas för språkbadsdaghem. Trots det här ansåg alla pedagoger att deras arbetsplatser faktiskt var språkbadsdaghem.

Flera pedagoger ansåg att det viktigaste med språkbadsprincipen är att den vuxna alltid är närvarande och att man öppet diskuterar med barnet på språkbadspråket. När barnet hör andra använda språket lär de sig språket och de börjar så småningom använda det själva. Det är också viktigt att pedagogen motiverar och uppmuntrar barnet att använda språket.

Fråga 3 svarar på barnens andraspråksanvändning på daghemmen. Alla pedagoger berättade att när barnen börjar på språkbadsdaghemmet så använder de sitt modersmål i kommunikation med andra barn som har samma modersmål, och också i negativa emotionella situationer, såsom i konfliktsituationer. Barn använder också sitt modersmål med lärarna och personalen, och de svarade ofta på sitt modersmål. Alla pedagoger nämnde att det är viktigt att motivera barnen, så att de lär sig använda engelska i stället för sitt modersmål.

I början svarar barnen på sitt modersmål, medan pedagogerna ställer frågor och använder hela tiden engelska. En pedagog nämner att i början använder de engelska i rutinsituationer och handledda situationer, medan på våren börjar de använda engelska med andra barn. Dessa rutinsituationer kan till exempel vara när man äter, klär på sig, i gemensamma stunder osv. I dessa rutinsituationer över man dagliga fraser som att säga hej, samt rutinfraser under matstunderna och när man tvättar sig. Man börjar med att nämna saker och uppmuntrar barnen att använda så mycket engelska som möjligt och att säga resten på sitt modersmål.

I frågor 8 och 10 undersöktes barnens inställning till det engelska språket i början. Alla pedagoger nämner att alla barn är olika, och att deras reaktioner är individuella. Om barnet har vistats utomlands eller på ett annat sätt bekantat sig med språket ifråga är de mer öppna för att lära sig ett nytt språk. Alla pedagoger nämner också att vissa tar emot språket väldigt snabbt och öppet, medan för andra kan det ta en lång tid innan de öppnar sig för språket.

De barn som inte är öppna för språket och som inte är bekanta med det behöver mest tid för att anpassa sig. En pedagog nämner att barnen kan uppdelas i tre grupper: till den första gruppen tillhör barn som har bekantat sig med engelskspråkiga barnprogram eller spel. Till den andra gruppen har bott utomlands eller vistats utomlands och som har blivit bekanta med språket, och till den tredje gruppen tillhör de barn som inte alls har haft kontakt med språket, vilket kan komma som en chock för dem när de börjar lära sig ett nytt språk.

I fråga 11 undersöktes hurdana saker som påverkar barnets andraspråksinlärning. Flera pedagoger nämner att barnets egen motivation är en mycket viktig del av barnets andraspråksinlärning. När barnen har en stark motivation till att lära sig ett språk så är det lättare för dem att lära sig.

En pedagog nämner att föräldrarnas motivation och stöd skapar en stark bas för barnets andraspråksinlärning, samt att vissa barn kan vara naturligt begåvade för att lära sig språk. En annan pedagog nämner också att det är viktigt att skapa en trygg miljö för barnen.

5.3. Andraspråksinlärning

I detta kapitel refereras respondenternas svar angående de faser som ingår i barnets andraspråksinlärning. Syftet med denna studie är att ta reda på hur pedagogerna tar hänsyn till barnets språkutveckling. Alla pedagoger nämner att det icke-verbala stadier som kommer först i barnets andraspråksinlärning syns tydligt i barnens språkutveckling på daghemmet. Flera pedagoger nämner att barnets sätt att uttrycka sig icke-verbalt uttrycks på ett unikt och individuellt sätt.

Barn som är naturligt utåtriktade och sociala börjar ofta härma och använda det främmande språket fort, eftersom de har ett behov att få uttrycka sig och ha kontakt med andra barn och de vuxna. Barn som är inåtriktade kan däremot ta längre tid på sig innan de vågar uttrycka sig på det främmande språket.

Flera pedagoger nämner att barn uttrycker sig icke-verbalt genom att le, peka och visa, eller att en kompis pratar i stället för barnet självt. En pedagog nämner att pedagogerna använder glada miner och gester för att kommunicera med barnen. Flera pedagoger nämner att när barnets språkkunskaper utvecklas börjar barnen först använda enstaka engelskspråkiga, ord och i ett senare skede lär de att skapa meningar som består av ord både på modersmålet och det främmande språket.

Flera pedagoger nämner också att barnen leker med språket och dess gränser för att skapa nya ord och varianter, samt tala så att det låter som andraspråket utan att det faktiskt är det. En pedagog nämner att när barnen blir lite äldre lär de sig enstaka ord och fraser och sånger, och efter det börjar de blanda engelska med sitt modersmål. Slutligen kan de diskutera ganska fritt när de börjar gå i förskola.

5.4. Pedagogens roll

I detta kapitel sammanfattas svaren på frågorna 7,12,13 och 14. Syftet med denna studie är att få veta på vilka sätt pedagogerna främjar barnets flerspråkighet på daghemmet, vilket diskuteras i det här kapitlet. I fråga 7 undersöktes hur barnträdgårdslärarna hjälper barn som har problem att lära sig engelska. Flera pedagoger ansåg att de metoder och verktyg som används beror på barnets ålder, nivå och de svårigheter som det har.

Pedagogerna ansåg också att det är viktigt att hitta sådana saker som barnet är intresserad av och motivera barnet så att hen hittar glädjen i att lära ett nytt språk. Flera pedagoger ansåg att man kan använda olika metoder så som färdiga fraser, repetition, bilder, rörelse och ord, rörelse och bild, samt olika motionsövningar.

Pedagogerna tar hänsyn till barnets språkutveckling och de språkutvecklingsstadierna som barnet befinner sig, och pedagogen har en stor påverkan på barnets språkutveckling, vilket också diskuteras i fråga 12. Alla pedagoger ansåg att barnträdgårdsläraren har en enormt stor roll på barnets språkinläring. Läraren bör kunna motivera barnen att lära sig språket. Flera pedagoger ansåg att läraren är en rollmodell och att hen kan motivera barnen genom att själv vara motiverad att lära sig språk, samt genom att tala korrekt och på ett sådant sätt så att barnet förstår.

En pedagog anser att det är viktigt att skapa en trygg och motiverande miljö, samt att man faktiskt använder språket med barnen hela tiden, inte bara under undervisningstillfällen. En annan pedagog anser att man bör anse att alla modeller inte fungerar för alla och att alla barnen är individer.

I fråga 13 undersöktes hur en pedagog kan skapa en bra inlärningsmiljö. Alla pedagoger tycker att en bra inlärningsmiljö är en miljö där barnet mår bra och känner sig tryggt. En bra inlärningsmiljö innebär att barnen, läraren och föräldrarna mår bra, att barnet uppskattas och respekteras och att hens åsikt tas i beaktande.

Miljön bör vara positiv och motiverande. Det är viktigt att man motiverar barnet och att barnet anser det vara trevligt att komma till daghemmet och lära sig nya saker. En pedagog anser att miljön bör byggas enligt barnens intressen. En annan pedagog anser att man bör använda läroplanen som bas för verksamheten och arbeta med barnet i centrum.

Flera pedagoger anser att den fysiska miljön bör vara välorganiserad, ren, mångsidig och varierande. Det bör finnas många olika saker som barn kan välja av, så att barnen kan hitta olika saker som intresserar dem. I ett daghem används olika center som är uppdelade enligt tema: till exempel biler, hemlekar osv och barnet kan välja det tema som hen är mest intresserad av. I det andra daghemmet används inte särskilda center, utan de har olika lekhörn i daghemmet som man ändrar på regelbundet, så att barnen inte blir uttråkade.

Flera pedagoger nämner att det är viktigt att använda sig av språket i den fysiska miljön. Detta kan till exempel ske i form av att man använder olika bilder som man sätter på väggen, till exempel i olika lekcenter eller i lekhörnan. I dessa bilder finns det bilder på leksaker som finns i lekhörnan, som till exempel en stekpanna, och dessa bilder har namnet på objektet i fråga på språkbadspråket.

5.5. Metoder och strategier

I detta kapitel sammanfattas svaren på frågorna 5 och 6. Syftet med denna studie är att ta reda på hurdana metoder och verktyg som pedagogerna använder i sitt arbete för att främja barnets inläring, vilket diskuteras i detta kapitel. De följande metoderna diskuteras i det här kapitlet: lek, spel, rim och ramsor, dikter, musik och berättelser.

Pedagogerna främjar barnets språkinläring genom att använda olika praktiska metoder. I fråga 5 undersöktes hurdana metoder och verktyg som pedagogerna använder för att främja barnets språkinläring. Alla pedagoger ansåg att det var viktigt att använda olika verktyg, och de använde dagligen följande metoder: lek, musik, rim, ramsor, spel och berättelser. De ansåg att barnet lär sig språket på ett naturligt sätt genom att pedagogen använder dessa metoder, och dessutom är de sådana metoder som barn oftast tycker om och som de vill delta i.

Flera pedagoger nämnde att leken är ett bra sätt för barnet att utveckla sina språkkunskaper, och att pedagogen ofta leker med barnen i ett språkbadsdaghem. Detta innebär att den vuxna är med i leken och stödjer barnets språkutveckling. I ett språkbadshem deltar personalen oftare i barnens lekar än i ett vanligt daghem på grund av stödjandet av språkutvecklingen. Barnen vill ofta att den vuxna skall vara med i leken, särskilt om den vuxna velat vara med i leken. Det gäller dock att man inte tränger sig in i leken om barnet inte vill det.

Musiken är en viktig del av språkinläringen som används dagligen i daghemmet för att stödja språkinläringen. Flera pedagoger nämner att de kunnat använda sig av sådana sånger som barnet redan känner igen, som till exempel imse vimse spindel. De flesta av barnen har redan gått på daghem innan de kommer till språkbadsdaghemmet, vilket innebär att de redan har fått lära sig många sånger innan de kommit till det nuvarande daghemmet. Sedan används dessa sånger och sjungs på det främmande språket.

Flera pedagoger nämner också att musik används i olika vardagliga situationer dagligen. Sång och musik är en del av olika rutiner, som när man äter, städar eller går på toaletten.

En pedagog nämner också att de använder sånger som kombineras med olika rörelser, så att alla barn, även de som inte än talar engelska, kan delta.

Rim och ramsor används också av pedagogerna dagligen på båda daghemmen. En pedagog nämner att musik, rim och ramsor är bland de första sakerna som barn lär sig och de första gångerna då föräldrarna hör barnet tala det främmande språket. En annan pedagog nämner att hen använder en låda med rim och ramsor, därifrån barnen får plocka ramsor och läsa dem högt. De yngre barnen föredrar lättare ramsor som de kan förstå.

En av pedagogerna använder ofta rim och ramsor i olika rutinsituationer, till exempel när barnet lär sig att tvätta händerna eller när det är matdags. Det här är också ett naturligt sätt att hjälpa barnet internalisera det som hen lärt sig genom att agera. När barnet tvättar händerna och samtidigt säger högt en ramsa, så främjar det här både barnets funktionella och språkliga kunskaper.

Också berättelser används dagligen av alla pedagoger. Bekanta berättelser som barn redan känner igen används för på ett främmande språk, vilket är ett bra sätt för barnet att lära sig nya ord. De yngre barnen har kortare och lättare bilderböcker, vilket gör att det är lätt för barnet att kombinera orden med bilden. Berättelser läser man högt under sagostunden.

Enligt en av pedagogerna är det viktigt att man lägger märke till olika tonlägen när man läser högt för barnen, samt att man pekar på bokens bilder. Det här hjälper barnen att följa med och det främjar deras språkkunskaper. Man kan också använda sagokort. Barn skapar också egna sagor och berättelser, till exempel berättelser som börjar på ett sådant ljud som de har fått lära sig. Det viktigaste är att barnet får en möjlighet och tid att uttrycka sig själv.

Olika spel används av alla pedagoger och de är en viktig del av vardagen på språkbadsdaghemmet. Små barn lär sig nya ord och fraser på ett naturligt sätt genom att delta i olika spel. En pedagog nämner att hen använder olika ritningsspel, där man ritat något bekant och ett annat barn försöker gissa vad det är som ritas. Efter det här nämns objektet på det främmande språket.

I fråga 6 undersöktes hur de verktyg och strategier som barnträdgårdslärare använder påverkar barnets språkinlärning. Alla pedagoger ansåg att verktyg som lek, sång, rim, ramsa, spel och berättelser är en viktig del av barnets språkutveckling, och att dessa verktyg berikar barnets språkkunskaper. Leken särskilt är ett bra sätt för barnen att lära

sig nya ord och fraser När pedagogen är närvarande i leken, kan hen berika barnens språkkunskaper på ett naturligt och intressant sätt. Dessa strategier som används kan och bör utvecklas så att de passar varje barns personliga intressen. Det som är viktigt är att man som pedagog tar hänsyn till det som barnen är intresserade av. Pedagogen bör dra nytta av barnens intressen när man planerar verksamheten och när man väljer strategier.

De ovan nämnda verktygen är, enligt en av pedagogerna, sådana som barnen tycker om och som de kommer ihåg, särskilt rim, ramsor och sånger. Det är ett lätt sätt för barnen att utveckla sina vokabulärer. Det är viktigt att barnet får ta den tid som hen behöver för att förklara och lära sig nya saker. Att pedagogen stödjer och finns till för barnet, men så att barnet självt får utvecklas i sin egen takt.

5.6. Sammanfattning av resultaten

I respondenternas svar var det uppenbart att pedagogerna tar hänsyn till barnens intressen och har en barncentrerad syn på sitt arbete. Deras svar motsvarade med de teorierna som jag hade hittat som bakgrund för min forskning. Dock fanns det ett par saker som respondenterna inte nämnde, men detta beror troligen på att mina frågor inte tog hänsyn till dem. Respondenterna fungerar som rollmodeller för barnen och använder sådana verktyg som motiverar barnen att använda engelska i sin egen takt. Barnen har möjligheten att utveckla sina språkkunskaper i sin egen takt och pedagogerna utgår från barnens individuella behov.

Respondenterna använder endast engelska med barnen, om man inte räknar med undantagstillfällena och de finska lektionerna som hålls varje vecka. De tar hänsyn till barnets utvecklingsstadier som är individuella för varje barn. Respondenterna nämnde att det är viktigt att ständigt uppmuntra och motivera barnen, samt att skapa en positiv miljö, där barnen känner sig trygga och välkomna. Respondenterna nämnde också att det var viktigt att ta barnens åsikter till hänsyn så att de kunde vara delaktiga.

Respondenterna anser att språket är närvarande hela tiden i deras arbete, och att de verktyg som de använder främjar barnens språkutveckling, som till exempel lek, musik, spel och ramsor. Språkinläringen är en del av alla situationer, inte endast de handledda situationerna. Pedagogerna anser också att lärarens egen tillställning till arbetet och deras positiva attityd påverkade på miljön på ett positivt sätt. Alla pedagoger anser att de har ett stort ansvar i barnens språkutveckling.

6. Slutdiskussion

Syftet med denna undersökning var att ta reda på vilka metoder som pedagoger använder för att främja barnets andraspråksinläring och hur pedagogen påverkar barnets andraspråksinläring, samt hur pedagogen tar hänsyn till barnets individuella språkutveckling. Genom att intervjua lärarna inom småbarnspedagogik med hjälp av 15 intervjufrågor anser jag att jag har fått svar på alla mina frågeställningar.

I denna studie kom jag fram till att pedagogerna använder mångsidiga metoder och verktyg för att främja barnets andraspråksinläring. Pedagogerna tar hänsyn till barnets individuella utveckling, behov, intressen och förutsättningar i sitt arbete – barnet är verksamhetens utgångspunkt. Enligt den här informationen väljer pedagogerna sådana aktiviteter som stödjer och gynnar barnet och dess språkliga och kommunikativa utveckling. De metoder och verktyg som används är sådana som barnen tycker om och som är begripliga för barnen.

I denna studie nådde jag också slutsatsen att pedagogerna själva anser att de har ett stort ansvar i att främja och stödja barnets andraspråksutveckling. Pedagogerna fungerar som en språklig och kommunikativ rollmodell för barnen och de tar hänsyn till barnets individuella språkutveckling, samt på vilken språklig nivå barnet befinner sig. Pedagogerna skapar en positiv och trygg miljö för barnen, vilken främjar barnets utveckling.

Dessa svar överensstämmer med den här studiens syfte, frågeställningar och de teorier som använts i denna studie. Alla pedagoger anser att de spelade en stor roll i barnets språkutveckling, som samtidigt påverkar barnets självbild, självkänsla och självförtroende. Pedagogerna har en fördjupad förståelse om sin egen roll och de arbetar på ett sådant sätt som gynnar och stödjer barnet på ett övergripande sätt.

Källförteckning:

Alijoki, A. Lapsen tuen tarve kielellisessä kehityksessä ja siihen vastaaminen varhaiskasvatuksen keinoin. I M. Nurmilaakso, A-L. Välimäki (Red.), *Lapsi ja kieli: Kielellinen kehittyminen varhaiskasvatuksessa*. Helsinki: Unigrafia Oy – Yliopisto.

Buckley, B. (2003). *Children's communication skills: from birth to five years*. London: Routledge.

Evans, T. (2004). The tools of encouragement. *E-journal of the international child and youthcare network (CYC-net)*, 1–4, 7. Hämtad 2020-05-14 från <https://www.cyc-net.org/cyc-online/cycol-0604-evans.html>

Halme, K. (2011). Maahanmuuttajataustaisten lasten kielikasvatus varhaiskasvatuksesta esiopetukseen. I M. Nurmilaakso, A-L. Välimäki (Red.), *Lapsi ja kieli: Kielellinen kehittyminen varhaiskasvatuksessa*. Helsinki: Unigrafia Oy – Yliopisto.

Helenius, A., & Korhonen, R. Leikistä kieleen. I M. Nurmilaakso, A-L. Välimäki (Red.), *Lapsi ja kieli: Kielellinen kehittyminen varhaiskasvatuksessa*. Helsinki: Unigrafia Oy – Yliopisto.

Holme, I. M. & Solvang, B. K. (2012). *Forskningsmetodik – Om kvalitativa och kvantitativa metoder*. Lund: Studentlitteratur.

Korkeamäki, R-L. (2011). Kieli ja vuorovaikutus oppimisympäristössä. I M. Nurmilaakso, A-L. Välimäki (Red.), *Lapsi ja kieli: Kielellinen kehittyminen varhaiskasvatuksessa*. Helsinki: Unigrafia Oy – Yliopisto.

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2009). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur.

Lindberg, P. (2011). Kieli ja visuaalinen ympäristö. I M. Nurmilaakso, A-L. Välimäki (Red.), *Lapsi ja kieli: Kielellinen kehittyminen varhaiskasvatuksessa*. Helsinki: Unigrafia Oy – Yliopisto.

Mata, L. (2011). Motivation for Reading and Writing in Kindergarten Children. *Reading Psychology*, 32(3), s. 280–281, 288, 292. doi: 10.1080/02702711.2010.545268

Mielonen, A. M., & Paterson, W. (2009). Developing literacy through play. *Journal of Inquiry & Action in Education*, 3(1), s. 15, 32-33. Tillgänglig:

<https://digitalcommons.buffalostate.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1020&context=jia>
e

Mård-Miettinen, K. (2007). Språkbadsdaghem som miljö för andraspråkstillägnande. I S. Björklund, K. Mård-Miettinen, H. Turpeinen (Red.). *Kielikylpykirja - Språkbadsboken*. Vaasan yliopisto Levon instituutti.

Nurmilaakso, M. (2011). Pienen lapsen kielellinen ti etoisuus osana kielen kehitystä. M. Nurmilaakso, A-L. Välimäki (Red.), *Lapsi ja kieli: Kielellinen kehittyminen varhaiskasvatuksessa*. Helsinki: Unigrafia Oy – Yliopisto.

Opetushallitus. (2018). *Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2018*. Tillgänglig: https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/varhaiskasvatussuunnitelman_perusteet.pdf

Opetus- ja kulttuuriministeriö. (2017). *Monikielisyys vahvuudeksi: Selvitys Suomen kielivarannon tilasta ja tasosta*. Tillgänglig: <http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/160374/okm51.pdf>

Palla, L., & Vallberg Roth, A-C. (2018). Characteristics of preschool teaching in language, communication and multilingualism: Expressions from ten Swedish municipalities. *Problems of Education in the 21st Century*, 76(2), s. 196–199, 206. Hämtad 2020-05-15 från http://www.scientiasocialis.lt/pec/node/files/pdf/vol76/189-214.Palla_Vol.76-2_PEC.pdf

Ruokonen, I. (2011). Musiikin monet kielet. I M. Nurmilaakso, A-L. Välimäki (Red.), *Lapsi ja kieli: Kielellinen kehittyminen varhaiskasvatuksessa*. Helsinki: Unigrafia Oy – Yliopisto.

Sjöberg, S., Mård-Miettinen, K., Peltoniemi, A., & Skinnari, K. (2018). Kielikylpy Suomen kunnissa 2017. Selvitys kotimaisten kielten kielikylvyn tilanteesta varhaiskasvatuksessa, esiopetuksessa ja perusopetuksessa. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.

Södergård, M. (2007). Språkbad på daghemsnivå - Interaktionen mellan lärare och barn under smågruppsarbete. I S. Björklund, K. Mård-Miettinen, H. Turpeinen (Red.). *Kielikylpykirja - Språkbadsboken*. Vaasan yliopisto Levon instituutti.

Tabors, P. O. (2006). *One child, two languages: a guide for preschool educators of children learning English as a second language*. Baltimore: Paul H. Brooks Publishing Co.

Utbildningsstyrelsen. (2018). *Grunderna för planen för småbarnspedagogiken 2018*. Tillgänglig: https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/grunderna-for-planen-for-smabarnspedagogik-2018_0.pdf

Välimäki, A-L. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2003/2005. I M. Nurmilaakso, A-L. Välimäki (Red.), *Lapsi ja kieli: Kielellinen kehittyminen varhaiskasvatuksessa*. Helsinki: Unigrafia Oy – Yliopisto.

Wesche, M. B. (2002). Early French Immersion: How has the original Canadian model stood the test of time? I P. Burmeister, T. Piske, A. Rohde (Red.). *An Integrated View of Language Development*. Trier: Wissenschaftlicher Verlag.

Whitehead, M. (2007). *Developing language and literacy with young children*. London: Paul Chapman Publishing.

Bilaga 1: Intervjufrågor

1. Kuvaile päivääsi lastentarhanopettajana.
2. Kuinka montaa lasta opetat ja minkä ikäisiä he ovat?
3. Käyttävätkö lapset äidinkieltään toistensa kanssa tai työntekijöiden kanssa vai puhuvatko he vain englantia?
4. Käytätkö pelkästään kielikylpymetodia vai myös muita teorioita ja metodeja työssä?
5. Käytätkö strategioita kuten leikki, musiikki, lorut, runot, pelit ja kertomukset?
6. Miten käyttämäsi metodit ja strategiat tukevat lapsen kielenoppimista?
7. Miten autat lapsia joilla on vaikeuksia oppia englantia?
8. Miten lapset reagoivat kun he tutustuvat englannin kieleen?
9. Näetkö opettajan työssä lapsen kielenkehityksen eri vaiheita?
10. Missä tilanteissa lapset käyttävät englantia päiväkodissa?
11. Millaiset asiat vaikuttavat lapsen vieraan kielen oppimiseen?
12. Miten suuri vaikutus opettajalla on lapsen kielenoppimiseen?
13. Miten luot hyvän oppimisympäristön lapsille?
14. Miten voit opettajana motivoida lapsia jotka oppii englantia?